

MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

ředitel odboru výkonu státní správy IX

MZPTSHU9T4J5

8749/ENV/16

269/580/16

(odpověď pod stejným čj.)

969/710/16

Vnitřní sdělení

Vyřizuje: **Tomislav Střelec**

Datum: **29.2.2016**

Adresát: Mgr. Evžen Doležal
ředitel odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence

Útvar: 710 - Odbor posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence

Posuzování vlivů na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb. - zahájení zjišťovacího řízení k záměru „Pokračování hornické činnosti OKD, a.s., Důlní závod 1 v DP Lazy v období 2016 do vydobytí“

Vážený pane řediteli,

Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy IX (dále jen „ministerstvo“) jako dotčený správní úřad na úseku ekologického dohledu nad těžbou (§ 19 odst. 2 zák. č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů), obdrželo oznámení záměru „Pokračování hornické činnosti OKD, a.s., Důlní závod 1 v DP Lazy v období 2016 do vydobytí“ podle přílohy č. 4 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“). Ministerstvo po seznámení se s oznámením konstatuje následující skutečnosti:

Podle § 5 odst. 3 zákona se hodnotí vlivy záměru při jeho přípravě, provádění, provozování i jeho ukončení, popřípadě důsledky jeho likvidace a dále sanace nebo rekultivace území, pokud povinnost sanace a rekultivace stanoví zvláštní právní předpis. Likvidace dolu a sanace a rekultivace jsou nepochybně součástí ukončení záměru těžby uhlí a jeho likvidace. Předkládaný záměr je posuzován jako „těžba uhlí nad 100 000 tun za rok“. Je proto nepodstatné, zda tyto činnosti ještě jsou nebo nejsou nějakým druhem hornické činnosti podle platného horního práva. Předmětem posuzování podle zákona totiž není nějaký konkrétní druh hornické činnosti dle horního práva (např. otvírka, příprava a dobývání výhradního ložiska), ale výše uvedená „těžba“. Likvidace zahrnuje nepochybně i povrchový areál dolu, neboť jeho existence je spojena s existencí dolu. To samozřejmě neznamená, že by nemohl být nově využit s dispozicí vlastníka, jde však zejména o to, aby nezůstal v bezprizorním stavu desítky let po ukončení provozu dolu, jak se tomu dosud děje u dříve uzavřených dolů.

S ohledem na výše uvedené je proto třeba důsledně odmítnout různé úvahy oznámení, snažící se tyto fáze po ukončení vlastního dobývání výhradního ložiska více či méně oddělit od záměru. A pokud oznámení m.j. na str. 19 uvádí, že „postup

útlumu činnosti, likvidace zařízení dolu a rekultivačních prací stanoví technický projekt likvidace, který není dosud zpracován“, je zřejmé, že je posuzování záměru neúplné, v rozporu se zákonem. To vše je nutné navíc zásadně vnímat v kontextu všeobecně známých, oznamovatelem mediálně sdělovaných informací o ukončení činnosti na Dole Lazy v nejbližším období, rozhodně dávno před rokem 2022. V tomto případě tak ani nelze akceptovat postup aplikovaný u některých dolů v minulosti, kdy s ohledem na značnou časovou odlehlost posuzovaného úseku dobývání a ukončení činnosti dolu a jeho likvidace bylo připuštěno, že fáze ukončení a likvidace bude posuzována samostatně ve chvíli, kdy bude aktuální. Bohužel je tedy nutno konstatovat, že předmětem oznámení je spíše hypotetická, navíc neúplná varianta. Mimo jiné je potřebné zdůraznit také, že posuzování podle zákona je procesem významně určeným i široké veřejnosti k jejímu informování a zapojení se. A není možné veřejnost dále dezorientovat na jedné straně prohlášeními o brzkém ukončení činnosti dolu a předkládáním oznámení záměru patrně v hypotetickém rozsahu na straně druhé. A je také nezbytné zdůraznit, že z pohledu dopadů na životní prostředí je v konečné fázi činnosti dolu závažnější právě způsob likvidace, sanace a rekultivace (stačí jen připomenout stále aktuální problematiku výstupu metanu na povrch, neřešenou při překotném uzavírání dolů v 90. letech) než poslední dobývací práce, které již zpravidla probíhají v území předchozím dobýváním zdevastovaném, a proto na jeho stavu již příliš nemění. Nelze proto souhlasit s oznámením na str. 135, že "z hlediska ochrany životního prostředí se samozřejmě jeví jako výhodnější varianta bez činnosti". To nesporně platí v případě nové těžby v nenarušeném území. Ve fázi ukončování těžby je naopak potřebná spousta činností tak, aby těžbou zdevastované území bylo v co nejlepším stavu předáno dalším generacím.

Je potřebné, aby oznamovatel předložil dokumentaci posuzující reálnou a úplnou variantu záměru (korespondující s jeho vlastními prohlášeními), jejíž naplnění bude v případě schválení schopen garantovat. Je samozřejmě také možné zpracovat variantní řešení, jak ve smyslu rozsahu a časového aspektu vlastního dobývání, tak následné likvidace a sanace a rekultivace.

Výše uvedené zásadní skutečnosti znamenají, že v této chvíli je bezpředmětné připomínkovat dílčí aspekty oznámení. Spíše jen na okraj ministerstvo zde poznamenává, že není jasné, jak by ještě v konečné fázi těžby měla být nějaká sanace a rekultivace „výhledovou“; není jasné, proč je vypuštěna z evidence akce „sanace lokality Sicher - kovy“, která neměla řešit dopady budoucího dobývání, ale dobývání dávno proběhlého, když realizace byla odsunuta pouze z důvodu nenarušení časově limitovaného provozování sběrný surovin apod.

S pozdravem

Ing. Tomislav Střelec, CSc.